

ECHO DĄBROWICY

ARCHIWUM PARAFIALNE

(37)

**PISMO PARAFII
NARODZENIA NMP W DĄBROWICY
DOŻYNKI 2005**

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

*Moi Kochani Bracia i Siostry,
Drodzy Parafianie – do niedawna Sąsiedzi – dziś Rodzino,*

Bóg, który w swej opatrzności wyznacza nam szlaki i zadania życia w Duchu Świętym żyjącym w Kościele, kierującym i udzielającym swych natchnień, krzyżuje drogi ludzi, aby mogli dawać świadectwo Prawdzie nawzajem się ubogacając i wspierając. Tak też się stało i z nami, kiedy ks. abp Józef Zyciński postawił mnie wśród Was. Być proboszczem to być pasterzem, który zna swoje owce, ale i owce powinny znać swego pasterza i iść za jego głosem. Cieszę się, że już od 4 lat się znamy. Ten fakt jakże okazuje się ważnym ogniwem nawet u progu posługiwania, czego dowodem jest piękne, radosne wprowadzenie liturgiczne w urząd proboszcza w niedzielne popołudnie 10 lipca 2005 r. i Wasza tak liczna obecność. Dziękuję Wam Kochani za tę jedność serc.

Oczywiście, Kościół żyje zawsze, a więc przed nami i po nas. Dlatego sięgam pamięcią do tego co za nami, a czego trwałe owoce widzę w Waszych sercach – czasów posługi naszego Drogiego ks. Proboszcza kan. Zygmunta Lipskiego, jak Go nazwałem w niedzielę dziękczynienia „Zygmunta Odnowiciela”, a idąc za głosem o. Ryszarda Zubra, naszego rodaka, „tytana pracy”, o tym Wy sami najlepiej wiecie. Razem z Wami dziękuję Bogu za tego gorliwego kapłana stojącego mocno na straży ładu moralnego, polskości i kultury. Pragnę za głosem wypowiedzi jednego z Was umieszczonym w tej gazecie powtórzyć: Księżę Kanoniku „zawsze jesteś obecny i potrzebny”. Zapraszamy: progi naszych domów i świątyni, a nade wszystko serca, są otwarte.

Kochani, jeszcze wielokrotnie będziemy powracali do osoby „naszego Księdza Proboszcza”, chciałem, aby i w tym numerze pisma znalazły się nasze wspomnienia. Ja natomiast pozdrawiam Was i witam się ze wszystkimi. Chciałbym osobiście zamienić choć jedno słowo z każdym z Was, posłuchać o Waszych radościach, Waszych sukcesach, osiągnięciach, ale także być blisko Was kiedy smutno, kiedy przeciwności, kiedy krzyż. Pozdrawiam więc rodziny, dzieci i młodzież, osoby samotne, a szczególnie naszych chorych. Pozdrawiam pracujących i bezrobotnych.

Proszę przyjmijcie mnie jako swojego pasterza i ojca – bądźcie ze mną. Proszę także o Waszą modlitwę.

Niech Bóg będzie z Wami!

Wasz ks. Proboszcz

Ks. kan. mgr Zygmunt Lipski

urodził się 23 listopada 1939 r. w miejscowości Starzyń koło Horodła w powiecie Hrubieszów, w rodzinie robotniczej.

W roku 1948 przyjął pierwszą Komunię świętą i sakrament bierzmowania z rąk ówczesnego biskupa lubelskiego Stefana Wyszyńskiego. Po ukończeniu szkoły podstawowej w Nielewku rozpoczął naukę w Gimnazjum i Liceum w Hrubieszowie. Po maturze,

W 1957 r., wstąpił do Seminarium Diecezjalnego w Lublinie, które ukończył w 1963 r. przyjmując święcenia kapłańskie z rąk ks. bpa Piotra Kałwy. Mszę świętą prymicyjną odprawił 16 czerwca w kościele parafialnym w Trzeszczanach. W latach 1963-1964 pracował jako wikariusz współpracownik w parafii Przemienienia Pańskiego w Garbowie, a następnie Puchaczowie (1964-1967). Dnia 8 września 1967 r. powierzono mu obowiązki duszpasterskie w samodzielnym ośrodku w Nardrybiu, w kaplicy położonej na terenie parafii Puchaczów. 31 sierpnia 1980 r. otrzymał nominację na proboszcza w Nieliszu, gdzie posługiwał przez 4 lata.

Obowiązki proboszcza parafii Dąbrowica ks. Zygmunt Lipski objął 6 grudnia 1984 r. Od pierwszych dni swej posługi podjął starania o uzyskanie pozwolenia na budowę nowego kościoła. Długo oczekiwany dzień nadszedł 13 listopada 1986 r. Uroczyste poświęcenie placu budowy przez ks. bpa Bolesława Pylaka nastąpiło 26 kwietnia, a wmurowanie kamienia węgielnego 20 września 1987 r. Dzięki znakomitej organizacji prace postępowały stosunkowo szybko. Pierwszą znaczącą uroczystością, jaka odbyła się w nowym, jeszcze niewykończonym ko-

ściele, była msza prymicyjna franciszkanina o. Ryszarda Żubera (11 czerwca 1989). I wreszcie, 22 kwietnia 1990 parafia przeżywała podniosłą uroczystość poświęcenia kościoła przez ks. bpa Pylaka. W rok po tych wydarzeniach ks. Lipski rozpoczął budowę nowego domu parafialnego. Po dwu latach pracy, 31 października 1993 r., biskup Ryszard Karpiński dokonał poświęcenia pięknego budynku, w którym oprócz części mieszkalnej znajdują się pomieszczenia niezbędne dla funkcjonowania parafii: kancelaria, biblioteka i sala konferencyjna. Zwieńczeniem wielkich prac budowlanych dokonanych pod kierunkiem ks. Lipskiego była nowa dzwonnica z trzema dzwonami (Maryja, Andrzej, Stefan) poświęcona przez ks. abpa Pylaka 6 listopada 1994 r. Ks. Proboszcz zadbał również o infrastrukturę komunikacyjną, stopniowo powstały nowe drogi dojazdowe do kościoła, parking samochodowy. Wokół świątyni wzniesiono ołtarze, cmentarz zyskał trwałe ogrodzenie. W związku z Jubileuszem 50-lecia utworzenia parafii, w roku 2000, zakupiono w Niemczech i zainstalowano w kościele dwunastogłosowe organy.

Osobne miejsce w pracy ks. Lipskiego zajęło partnerstwo z parafią św. Idy w Münster (Gremendorf) w Niemczech. Zainicjowane w 1992 r. przyniosło owoce w postaci współpracy obu lokalnych Kościołów, stałych kontaktów różnych grup oraz trwałej przyjaźni, która połączyła wiele rodzin.

Cenną inicjatywą ks. Lipskiego było powstanie gazety parafialnej „Echo Dąbrowicy”, która ukazuje się ciągle od 1993 r. „Echo” służy informowaniu wiernych o najważniejszych wydarzeniach w parafii, ale jest równocześnie miejscem dyskusji o problemach lokalnej społeczności.

Ks. Zygmunt Lipski jako proboszcz dużą wagę przykładał do oprawy muzycznej liturgii i służby ołtarza. Od 1990 r. działa schola parafialna, od 1998 r. pod nazwą „Lumines”. Ministranci i lektorzy są przygotowywani do pełnienia posługi liturgicznej przez księży i osoby świeckie. Aktywnie w pracach parafialnych uczestniczą siostry Pastorzanki i Franciszkaniki Misjonarki Maryi. Z inicjatywy ks. Proboszcza w ostatnich latach ożywiła się również działalność grup i ruchów świeckich: Akcja Katolicka, Ruch Światło Życie, kółka różańcowe, Koło Przyjaciół Radia Maryja, kółko misyjne.

Przy wsparciu ks. Lipskiego powołany został Szkolno-Parafialny Klub Sportowy „Dąbrowica”, który stara się o krzewienie kultury fizycznej wśród dzieci i młodzieży organizując zawody w różnych dyscyplinach sportu.

Od 2001 r. organizowane są pod kierownictwem artystycznym Mar-

ka Bochniaka „Spotkania z Muzyką Organową”, podczas których artyści z Polski oraz innych krajów wykonują dzieła muzyki organowej klasycznej.

Warto podkreślić, że w okresie pracy duszpasterskiej ks. Lipskiego parafia Dąbrowica doczekała się pierwszych powołań kapłańskich i zakonnych (o. Ryszard Żuber, w latach 2000-2004 gwardian klasztoru Franciszkanów w Niepokalanowie, s. Maria Ostrowska ze Zgromadzenia Sióstr Albertynek – misjonarka w Ameryce Południowej, ks. Paweł Ziętek, br. Paweł Mazurek – kleryk Zgromadzenia Misjonarzy Afryki).

Dodajmy również, iż w ostatnich latach na terenie naszej parafii współpracowali księża rezydenci: ks. Zbigniew Antosz, ks. Ryszard Mazurkiewicz, ks. Krzysztof Kwiatkowski i ks. Wojciech Szlachetka. Swoją pomocą służyli także księża kierujący Domem Spotkania Caritas w Dąbrowicy: ks. Waldemar Taracha, ks. Mariusz Nakonieczny oraz ks. Andrzej Sternik.

Trudno rzecz jasna ogarnąć wszystkie dzieła ks. Lipskiego dokonane w czasie ponad dwudziestu lat jego posługi. Nie ulega jednak wątpliwości, że ks. kan. Zygmunt Lipski zasłużył na miano gorliwego duszpasterza zatroskanego o życie duchowe wiernych i prawdziwego gospodarza dobrze funkcjonującej podmiejskiej parafii.

Opracowanie emz i ks. AS na podstawie: C. Taracha, W Służbie lokalnego Kościoła. Proboszczowie parafii Narodzenia NMP w Dąbrowicy, 1950-2000, Werset 2004.

„Bóg zapłać, Księżu Proboszczu!”

*„Przed dwudziestu laty byłeś nam nieznanym,
Dziś przychodzimy Cię pożegnać, Księżu ukochany.
Za Twe poświęcenie, za trud nam włożony,
Czym Ci się odwdzięczymy, Pasterzu ceniony?”*

Tymi słowami wiersza pożegnały dzieci Ks. Proboszcza Zygmunta Lipskiego dnia 3 lipca 2005 r. o godz. 11.30. Uroczystej Mszy Świętej przewodniczył i homilię wygłosił ks. bp Mieczysław Cisko. Żegnały naszego Proboszcza dzieci, młodzież i dorośli. Nie zabrakło ciepłych słów od gospodarza gminy Jastków p. wójta Kazimierza Gorzczyca, który razem z dyrektorem Szkoły Podstawowej w Płouszowicach p. Beatą Dzierżak podziękował za wszelkie dobro, które dokonało się za sprawą ks. Proboszcza. Dziękował również przewodniczący Rady Parafialnej p. Marian Filipek oraz przedstawiciele grup i wspólnot istniejących przy parafii.

Z wielkim wzruszeniem wyraził swoją wdzięczność o. Ryszard Żuber – franciszkanin z Niepokalanowa, nazywając ks. Proboszcza „tytanem

pracy” i „człowiekiem modlitwy”. Przypomniał o Jego wielkiej czci do Matki Bożej Częstochowskiej, do której pielgrzymował ponad 100 razy. Pragnął, aby jak najwięcej parafian zawierzyło swoje życie Pani Jasnogórskiej, dlatego organizował każdego roku pielgrzymkę dzieci pierwszokomunijnych oraz pielgrzymkę parafialną.

Następnie głos zabrał były dziekan ks. Mieczysław Horoch i obecny – ks. Jan Domański. Przypomnieli oni o wielkich zasługach, których dokonał ks. kan. Zygmunt Lipski w ciągu niespełna 21 lat pracy w naszej parafii.

Łatwo jest zauważyć dzieła materialne, które wskazują na ogrom włożonej pracy i poświęcenie. Trudniej dostrzec owoce duchowej troski ks. Proboszcza; a było ich wiele. Dużą zasługą ks. Kanonika, wyróżniającą naszą parafię jest

gazetka „Echo Dąbrowicy” ukazująca się regularnie trzy razy w roku. Należy podkreślić niezwykłą liczbę pielgrzymek do Częstochowy, Wąwolnicy i innych sanktuariów w Polsce, stałą troskę o chorych i grupy duszpasterskie, kółka różańcowe oraz służbę liturgiczną ołtarza. Dzięki Jego zaangażowaniu powstało partnerstwo między naszą parafią a parafią św. Idy w Münster, trwająca już 13 lat.

Nie sposób wymienić wszystkich owoców duchowych, które zrodziły się z inicjatywy naszego ks. Proboszcza.

Nie ulega wątpliwości, że często „twarda była mowa” naszego Duszpasterza, nastawał „w porę i nie w porę”, aby osiągnąć zamierzony cel. Z ogromną determinacją zachęcał, aby nie było alkoholu na przyjęciach pierwszokomunijnych. Zależało mu, aby dzieci były dobrze przygotowane do przyjęcia sakramentu I Komunii Świętej i bierzmowania. Wprowadził uroczystość Komunii generalnej na zakończenie VI klasy. Starał się utrzymywać częste kontakty ze Szkołą Podstawową w Płoszowicach, troszcząc się o właściwy rozwój duchowy dzieci i młodzieży. Czasem wydawał się być zbyt konserwatywny i surowy w przestrzeganiu zasad chrześcijańskiego wychowania.

Mamy świadomość, że odszedł od nas zbyt wcześnie, że mógł jeszcze wiele dobrego dokonać, lecz pogarszający się stan zdrowia przyspieszył decyzję o odejściu z parafii.

Gromkie i długie oklaski na zakończenie uroczystej Eucharystii by-

ły wyrazem wdzięczności parafian dla odchodzącego na zasłużoną emeryturę ks. kan. Zygmunta Lipskiego.

Dziękujemy ks. Proboszczu, za materialne i duchowe owoce Twojej pracy w naszej parafii. Będą one przypominały nam i przyszłym pokoleniom gorliwego i wymagającego kapłana, który nie szczędził sił i zdrowia dla swoich parafian. Pragniemy Ci się odwdziżyć modlitwą, którą będziemy zanosić do naszego Ojca w niebie, aby obdarzał Cię zdrowiem i radością. Bóg zapłać!

Hanna Palczewska

„Kościół nie żyje w pełni, ani też nie jest doskonałym znakiem Chrystusa wśród ludzi, jeżeli wraz z hierarchią nie istnieje i nie pracuje autentyczny laikat”

(Dekret o misyjnej działalności Kościoła, 21)

W służbie Bogu, Kościołowi i społeczności...

O rozmaitych zadaniach spełnianych przez uczniów mówi historia Kościoła. Wraz z rozwojem Kościoła zaznaczała się coraz bardziej potrzeba pełnienia w nim przez mężczyzn i kobiety różnych funkcji. Aby wspólnota wierzących mogła głosić słowo Boże potrzebni są kaznodzieje, katecheci i misjonarze. Musi ona też publicznie oddawać cześć Bogu, a do tego niezbędni są ci, którzy posiadają prawo przewodniczenia liturgii. Wreszcie Kościół jako wspólnota służebna potrzebuje osoby niosącej posługę miłości wobec potrzebujących. Praca we wspólno-

cie nie jest zadaniem tylko tych, którzy piastują specjalne urzędy: każdy chrześcijanin ma jakieś powołanie, jakiś „charyzmat” w Kościele. Każda wspólnota tym pełniej angażuje się w służbę Królestwa Bożego im lepiej poszczególni jej członkowie rozpoznają swe powołanie i więcej otrzymują możliwości do jego spełnienia. Praca we wspólnocie jest także zadaniem osób świeckich, dlatego też w każdej parafii proboszcz powołuje Radę Parafialną, która jest gremium doradczym proboszcza we wszystkich sprawach parafii i jest ona reprezentacją wspólnoty parafialnej oraz wspomaga i koordynuje organizację pracy duszpasterskiej. Decydujący głos przypada we wszystkich sprawach proboszczowi.

Obecna Rada naszej parafii została powołana w 2002 r. W skład jej wchodzi 24 osoby, a przewodniczy im proboszcz. Do zadań Rady należy wyrażanie opinii oraz wysuwanie propozycji i wniosków zmierzających do doskonalenia pracy parafialnej. Rada omawia sprawy materialno-gospodarcze parafii mające bezpośredni związek z kościołem i jego otoczeniem, uczestniczy w organizowaniu zbiórek pieniędzy na remonty i inwestycje, w organizowaniu prac budowlanych i remontowych oraz w organizowaniu ważnych uroczystości kościelnych, m.in.: Jubileusz 50-lecia parafii, 20-lecie posługi kapłańskiej ks. kan. Zygmunta Lipskiego oraz peregrynacji obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej.

Wszystkie kierunki działalności Rady Parafialnej mają za zadanie rozwijanie chrześcijańskiego życia, niesienie bezinteresownej pomocy, duchowej i materialnej oraz uświęcenie pracy ludzkiej. Wykonywanie tych zadań wymaga od Rady Parafialnej dużej dojrzałości duchowej i odpowiedniego poziomu wiedzy religijnej. Dlatego członkowie Rady starają się stale pogłębiać swoje życie wewnętrzne poprzez lekturę prasy katolickiej oraz skupienia modlitewne w Domu Spotkania.

Spotkania Rady Parafialnej odbywają się według potrzeb i zwołuje je proboszcz. Nasza Rada Parafialna wiernie służy Bogu, Kościołowi i całej społeczności, bo tak nas prowadził i formował Duszpasterz.

Wiceprzewodniczący Rady Marian Filipek

Jesteś Dobrym Pasterzem

Czcigodny Księżę Kanoniku Proboszczu Zygmuncie Lipski,

Jan Paweł II w liście z 1999 r. nauczał: „(...) drodzy bracia w kapłaństwie i biskupstwie, którzy z powodu przekroczenia ustalonej granicy wieku zrzekliście się już bezpośredniej odpowiedzialności pasterskiej Kościoła nadal was potrzebuje. Wysoko ceni sobie posługi, jakie nadal jesteście gotowi mu oddać w różnych dziedzinach apostołatu, liczy na wasz wkład wytrwałej modlitwy, oczekuje waszych wyważonych rad i wzbogaca się dzięki ewangelicznemu świadectwu, jakie składacie każdego dnia”.

Biorąc sobie do serca słowa Ojca Świętego pragniemy wyrazić naszą wdzięczność za dar obecności i posługi Czcigodnego Ks. Proboszcza w naszej parafii. Opatrzność Boża postawiła Cię w Dąbrowicy, abyś dobrocią i świętością życia prowadził do Boga swoją owczarnię. Wpatrzony we wzór Jezusa – Dobrego Pasterza zawsze otaczałeś naszą wspólnotę zakonną ogromną życzliwością.

Trudno wymienić posługi, które Czcigodny Ks. Proboszcz pełnił służąc naszemu Zgromadzeniu. Wyrażamy ogromną wdzięczność za odpowiedź na każdą naszą potrzebę. Poczynając od celebrowanych Mszy Świętych, wystawiania Najświętszego Sakramentu, poprzez posługę sakramentalną chorym, starszym siostram. Ks. Kanonik towarzyszył również w ważnych dla nas momentach. Był zawsze obecny na uroczystościach jubileuszowych, zakonnych, imieninowych, za co składamy wyrazy szacunku i wdzięczności. Z radością w sercu wspominamy także wigilie Bożego Narodzenia spędzone w naszej wspólnotie wraz ze śp. Mamą Ks. Kanonika, o której pamiętamy w naszych modlitwach.

Poprzez posługę sióstr w zakrystii przyczynił się Ks. Proboszcz do rozszerzenia naszej pracy pasterskiej na całą parafię. Jesteśmy wdzięczne, że mogłyśmy przygotowywać i towarzyszyć wszystkim wydarzeniom parafialnym wspierając je służbą i modlitwą.

Nie możemy pominąć również ogromnej troski, jaką Ks. Kanonik otaczał najmłodszych naszej parafii. Dzieci, do których należy Królestwo Boże zawsze miały miejsce w Jego sercu. Rozumiał ich potrzeby i ogarniał swoją ojcowską troską. Dał Ks. Proboszcz temu wyraz w przygotowywaniu swoich małych para-

fian do niezwykle istotnego wydarzenia w ich życiu, jakim jest Eucharystia. Przewodniczył także organizowanym spotkaniom opłatkowym w naszej ochronce.

Składamy wyrazy wdzięczności Czcigodnemu Ks. Proboszczowi za wieloletni trud i opiekę duszpasterską włożone w troskę o naszą wspólnotę zakonną. Niech nauczanie Ojca Świętego Jana Pawła II owocuje w posłudze, a każda Eucharystia stanowi nie tylko wyraz wiary, ale również zamyka w sobie istotę tajemnicy Kościoła. „W Najświętszej Eucharystii zawiera się bowiem całe dobro duchowe Kościoła, to znaczy sam Chrystus, naszą Pascha i Chleb żywy, który przez swoje ożywione przez Ducha Świętego i ożywiające Ciało daje życie ludziom”.

Zyczymy, aby Najświętszy Sakrament wyznaczał rytm dalszych dni, wypełniając je ufną nadzieją, a Maryja Matka Dobrego Pasterza otaczała swym matczynym spojrzeniem każdą troskę kapłańskiego serca.

Z darem modlitwy wdzięczne Siostry Pasterzanki

Jesteśmy Mu wdzięczne

Ks. Proboszcz kan. Zygmunt Lipski pozostaje w naszej pamięci jako kapłan z troską o wszystkich. Wiele razy doświadczyłyśmy Jego uważnej obecności w radosnych i smutnych wydarzeniach naszej wspólnoty.

Zawsze służył nam radą i skuteczną pomocą. Zabiegał o aktywne uczestnictwo sióstr w życiu parafii i zależało mu, abyśmy były obecne w czasie świąt i uroczystości parafialnych. Jest czuły na cierpienie drugiego człowieka i nasze chore siostry mogły tego osobiście doświadczyć.

Jesteśmy Mu wdzięczne za pasterską troskę i będziemy wspomagać modlitwą Jego dalsze posługiwanie.

Siostry Franciszkanek Misjonarki Maryi

Zawsze jesteś obecny i potrzebny!

Drogi Księżu Asystencie!

Pamiętam jak przed ośmiu laty, gdy zamieszkałem w Dąbrowicy jako nowy parafianin po zaledwie dwóch miesiącach mojej obecności w zupełnie nowym środowisku, sprawiłeś, że od początku nie byłem w nim obcy. Odwiedziłeś mój nowy dom, znalazłeś czas na rozmowę, zapoznałeś się z naszą rodziną i przedstawiłeś swoją parafię. Obiecałeś, że jako rodzina nie pozostaniemy sami.

Słowa dotrzymałeś, bo już w grudniu, a więc po 6 miesiącach, zaprosiłeś mnie na zebranie Akcji Katolickiej. Potem przeprowadziłem przez trzy lata parafialnemu oddziałowi, budując jego tożsamość. Był to doskonały sposób na klimatyzację, bo poprzez wspólne dzieła najlepiej się ludzie poznają. Dzięki Tobie, Drogi Ks. Kanoniku, zmiana środowiska była niezauważalna. Potem zrozumiałem, że tak postępujesz z wszystkimi mieszkańcami naszej parafii. Jak znajdowałeś czas, aby być wszędzie, organizować świeckich w koła, stowarzyszenia, czuwać nad prawidłową formacją i pomagać wszystkim?

Utworzenie Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej, Twoim staraniem, w naszej parafii nastąpiło w grudniu 1997 r. Jak trudno jest w naszych czasach zachęcić świeckich do pracy – wiemy wszyscy. Przykładem niech będzie informacja statystyczna. W archidiecezji lubelskiej jest około 275 parafii zaś zorganizowana ilość Parafialnych Oddziałów Akcji Katolickiej waha się między 50 a 75 i świadczy o skali trudności. Twoja znajomość ludzi, umiejętność argumentowania i wytrwałość, sprawiły, że stało się to możliwe w Dąbrowicy, małej podlubelskiej wsi. Dzięki tej inicjatywie my członkowie Akcji Katolickiej mogliśmy się najpierw zintegrować a potem działać. Zadbaleś o naszą poprawną postawę jako katolików świeckich poprzez liczne i systematycznie organizowane dni skupienia połączone z rekolekcjami. Możemy uczestniczyć w konferencjach i spotkaniach w wymiarze ogólnopolskim. Poznajemy problemy naszych czasów i sposoby ich rozwiązywania przekazywane nam przez profesorów uniwersyteckich jak również znakomitości ze świata polity-

ki i gospodarki. Wszystkie te działania dają dobre owoce w postaci dzieł, które zaistniały w naszej parafii. Wszyscy pamiętają, że w dniu 21 kwietnia 2000 r. odbyła się w Dąbrowicy pierwsza uliczna Droga krzyżowa. Aby ją przeprowadzić z udziałem całej społeczności parafialnej wymagała przygotowania zarówno duchowego jak i organizacyjnego. Teraz po pięciu latach mało kto sobie wyobraża, aby w Wielki Piątek nie było Drogi krzyżowej. W rok później poprosiliśmy parafian o udział w Apelach Jasno-górskich w godzinie Apelu na Jasnej Górze przed cudownym obrazem Matki Bożej i tak już jest do dzisiaj co rok. Akcja Katolicka powzięła również inicjatywę uświetnienia uroczystych obchodów 50 rocznicy powstania parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Pamiętamy imprezy dla dzieci i dorosłych, zabawę taneczną i fajerwerki. Komentarze goszczących u nas parafian ze św. Idy były krzepiące, bo mówiły, że prześcignęliśmy ich w organizacji, pomysłowości i świetności obchodów. Poprzez wcielenie inicjatywy wzbogacenia liturgii Mszy Świętej współpracując formację ministrantów i lektorów z zadbaniem o szczegóły wyglądu i czynnego udziału w liturgii możemy wszyscy głębiej przeżywać jej treści. Wspólnie z Tobą, wyjechaliśmy do Rzymu na obchody jubileuszu roku 2000 gdzie przeżyliśmy niezapomniane chwile spotkania z Ojcem Świętym Janem Pawłem II. Wspomnę jeszcze, że Akcja Katolicka jest obecna w organizacji procesji Bożego Ciała przygotowując jeden z ołtarzy i obsługując nagłośnienie, że angażujemy się w obsługę Mszy Świętej w trzecią niedzielę miesiąca, odczytując teksty z Pisma Świętego, przygotowując modlitwę wiernych i obsługując procesję z darami. Te wszystkie wymienione i inne dzieła stały się codziennością, nad wszystkim czuwałeś osobiście i jest to niewątpliwy spadek po wysiłku, jaki włożyłeś w nasze postawy. Niezależnie od Twojej fizycznej obecności w parafii, dzieła te będą istniały, będą pączkowały, bo posiałeś na urodzajnej ziemi, ziemi Dąbrowickiej, którą bardzo kochasz. Zapraszamy do włączania się w spotkania Akcji Katolickiej jak zwykle w każdy pierwszy czwartek miesiąca o znanej Ci godzinie i miejscu. Twoje miejsce jest zawsze wśród nas.

Zapewniamy o pamięci w modlitwie

Cezary Caboń i Członkowie Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej

Dziękujemy za czas i serce...

„Bogu dziękuję za ten ruch, który przyniósł tyle błogosławionych owoców w sercach ludzi w minionych trudnych latach, a i dziś stanowi prężne środowisko duchowego rozwoju młodzieży i rodzin.

Kochani oazowicze, jako biskup Krakowa starałem się wspierać was swą obecnością, a jako biskup Rzymu nieustannie jestem z wami w modlitwach i serdecznych myślach. [...] Osobiście bliski jest mi ten styl życia, który zainaugurował i zaproponował Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki” – mówił Jan Paweł II na Błoniach w Krakowie 18 sierpnia 2002 r.

Podobnie myślał z pewnością nasz ks. proboszcz Zygmunt Lipski, gdy przed 12 laty rozpoczął starania o utworzenie w naszej parafii Ruchu Światło-Życie. Wiedział, że nie wystarczy piękna nowa świątynia, by przybliżyć ludzi do Kościoła, ale trzeba ten Kościół budować w sercach wiernych. Toteż starał się zaangażować parafian w różne grupy i włączyć do czynnego udziału w życiu Kościoła, zgodnie ze wskazaniami Soboru Watykańskiego II.

Rodzina jako miejsce, gdzie kształtuje się człowiek, jego charakter i wiara, stanowiła szczególną troskę naszego Proboszcza. Wielokrotnie powtarzał, że jakie będą rodziny, taka przyszłość Kościoła i Ojczyzny. W roku 1993 nawiązał kontakt z odpowiedzialnymi za Domowy Kościół w naszej diecezji. Wielokrotnie zapraszał małżeństwa z innych parafii, które dzieliły się swą radością spotkania z Chrystusem na drodze formacyjnej Domowego Kościoła, zachęcały rodziny do przyjęcia tej drogi. Ileż razy ks. Proboszcz osobiście odwiedzał rodziny, zapraszał na spotkania, pragnął, by poprzez wspólną modlitwę, rozważanie słowa Bożego i życie nim na co dzień jak najwięcej rodzin pogłębiło swoją wiarę. Jedni przyjmowali zaproszenie księdza i przychodzili na spotkanie raz, czy dwa, inni od razu odmawiali. Wreszcie udało się znaleźć 5 małżeństw i w 1995 r. utworzyć krąg.

Od tego czasu przybyły księdzu nowe obowiązki. Przez 10 lat nieustannie wspierał nas swą modlitwą, zawsze uczestniczył w miesięcznych spotkaniach kręgu, w rejonowych dniach wspólnoty, zachęcał do udziału w rekolekcjach oazowych, angażował do czynnego udziału w życiu wspólnoty parafialnej. Mimo wielu obowiązków znajdował czas, by uczestniczyć regularnie w spotkaniach diecezjalnych księży moderatorów. Znany był w diecezji jako najstarszy wiekiem, ale młody duchem i wyróżniający się zaangażowaniem moderator Domowego Kościoła. Dzięki jego staraniom, modlitwom i naleganiom do ruchu przyłączyły się kolejne małżeństwa.

Podejmując tę drogę formacji nie wiedzieliśmy, że odmieni ona nasze życie. Teraz po dziesięciu latach jesteśmy wdzięczni ks. Proboszczowi, że nakłonił nas do podjęcia właściwej decyzji. Z perspektywy czasu widzimy, jak wiele dobra dokonało się w naszym życiu osobistym, małżeńskim, rodzinnym i społecznym dzięki przyjęciu stylu życia, jaki zaproponował założyciel Ruchu – Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. Ks. Proboszcz często wspominał swoje spotkanie z założycielem Ruchu, gdy ten prześladowany przez Służby Bezpieczeństwa w trudnych czasach komunizmu tworzył oazy.

Nie zabrakło również naszego Proboszcza na pogrzebie ks. Blachnickiego w Krościenku, gdzie zgromadziły się tysiące oazowiczów z całej Polski. Uczestniczył we wszystkich ważnych wydarzeniach Ruchu Światło-Życie. Znajdował czas, by odwiedzać rodziny przebywające na piętnastodniowych rekolekcjach, często w miejscach dość odległych, na terenie innych diecezji.

Dziękujemy ks. Proboszczowi za czas, serce i ogromne zaangażowanie w tworzenie i formowanie kręgu Domowego Kościoła.

Animatorzy

WDZIĘCZNOŚĆ RODZINY RADIA MARYJA

Dziś, gdy po raz kolejny na łamach naszej gazetki parafialnej – wspominamy naszego długoletniego Proboszcza, należy stwierdzić, że początek działalności Koła Rodziny Radia Maryja przy naszej parafii jak i jego krótka historia, nierozzerwalnie wiąże się z posługą ks. kan. Zygmunta Lipskiego i sięga roku 2001. Wszystko zaczęło się od wydania zgody przez ks. Proboszcza na ustawienie przy naszym kościele tablicy informacyjnej Radia Maryja z podaną częstotliwością.

Już wcześniej istniała w naszej parafii spora grupa słuchaczy Radia Maryja, która po wydaniu stosownej zgody, złożyła ofiary na zakup tablicy – a ta została nabyta w Częstochowie podczas IX Ogólnopolskiej Pielgrzymki Rodziny Radia Maryja na Jasną Górę. Po przywiezieniu i uzgodnieniu z ks. Zygmuntem miejsca zamontowania tablicy, poddał on myśl poświęcenia jej podczas specjalnej Mszy Świętej. Tak więc pewnej soboty zgromadziła się w naszym kościele spora grupa słuchaczy i sympatyków Radia Maryja, na którą przybyli zaproszeni goście z Terenowego Biura Radia Maryja z Poczekajki z Lublina. Po Eucharystii wszyscy udali się pod tablicę i ks. Proboszcz dokonał jej poświęcenia.

Modlitwa i poświęcenie jak widać były skuteczne, bo tablica stoi do dziś i choćby ona świadczy i przypomina nam o naszym Drogim Ka-

planie. Po poświęceniu ks. Proboszcz zaprosił wszystkich na krótkie spotkanie do sali parafialnej, podczas którego padła myśl, że można by również przy naszej parafii utworzyć Koło Rodziny Radia Maryja. Ks. Proboszcz od ręki wydał zgodę i myśl ta została wprowadzona w czyn.

Koło ma duchowego opiekuna, którym został ks. Zygmunt. Wspólnie postanowiliśmy spotykać się co miesiąc na modlitwie różańcowej i Eucharystii za Papieża, biskupów i kapłanów, za naszą Ojczyznę, za założyciela Radia Maryja – o. Tadeusza Rydzyka, wszystkich pracowników Radia, jak również za wielką Rodzinę Radia Maryja. Od tej pory co miesiąc, w ostatnią sobotę miesiąca nasze Koło wspólnie ze swoim opiekunem gromadziło się w kościele na modlitwie, a następnie odbywały się spotkania w sali parafialnej.

Należy wspomnieć, że w miarę naszych możliwości ks. Proboszcz włączał nas w życie codzienne parafii angażując do udziału we wszystkich ważniejszych uroczystościach: wspólne oplatki parafialne, obchodzenie niezwykle uroczyste 40-lecia kapłaństwa ks. Zygmunta czy nawiedziny naszej świątyni przez kopię Cudownego obrazu Matki Bożej Częstochowskiej.

Naszym wspólnym i znaczącym osiągnięciem była pomoc w zorganizowaniu i goszczeniu w naszej świątyni I i II Dnia Skupienia dla Rodziny Radia Maryja z całego regionu Lubelszczyzny, o którym pisaliśmy w jednym z numerów naszej gazetki. Niezapomnianym przeżyciem był wyjazd do Białej Podlaskiej na spotkanie z Rodziną Radia Maryja, gdzie dzięki życzliwości jej mieszkańców i o. Henryka, byliśmy podejmowani niezwykle serdecznie. Wyjazd musiał być naprawdę udany, bo po powrocie ks. Zygmunt stwierdził „że była to prawdziwa uczta duchowa”. Tak więc w ciągu tego stosunkowo krótkiego czasu więzy pomiędzy naszą wspólnotą, a ks. Proboszczem stały się naprawdę serdeczne i mocne.

Przedstawiając w wielkim skrócie naszą historię, widzimy wyraźnie, że mamy za co dziękować Bogu w Trójcy Świętej Jedynemu, Patronce Radia Maryja i naszej najlepszej Matce oraz ks. Zygmuntowi. Wyrażamy naszą ogromną wdzięczność i zapewniamy o serdecznej pamięci i modlitwie, prosząc jednocześnie o zachowanie naszej wspólnoty w modlitewnej pamięci.

Powtarzamy jeszcze raz zawołanie Rodziny Radia Maryja wypowiedziane podczas uroczystego pożegnania w naszej parafialnej świątyni: „Alleluja i do przodu”.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja zawsze Dziewica.

Szczęć Boże!

Jasic Edward

Żywy Różaniec

Modlitwa różańcowa to piękny dar, jaki otrzymaliśmy od Maryi, która w swych objawieniach wzywa nas do codziennego odmawiania różańca. Wielkim orędownikiem tej modlitwy był Sługa Boży Jan Paweł II, który mówił, że różaniec jest jego ulubioną modlitwą.

Róże różańcowe w naszej parafii istnieją od kilkudziesięciu lat. Pierwsze koła założył dominikanin, o. Szymon Niezgoda. Kontynuatorem tego dzieła był także ks. kan. Zygmunt Lipski, kapłan rozmodlony i kochający nade wszystko Maryję. W czasie jego posługi duszpasterskiej zawiązało się 14 kółek różańcowych, w tym jedno męskie i jedno podwórkowe. Każde koło ma swoją zelatorkę, która jest odpowiedzialna za funkcjonowanie wspólnoty. Dzięki zatroskaniu ks. Proboszcza o nasze życie eucharystyczne w każdą pierwszą sobotę miesiąca sprawowana jest Msza Święta w intencji poszczególnych kółek, zaś w pierwszą niedzielę miesiąca spotykamy się na zmianę tajemnic, odmówienie dziesiątka różańca oraz na krótką prelekcję o tematyce maryjnej wygłaszaną przez ks. Proboszcza. Nasze koła różańcowe oprócz duchowej formacji maryjnej włączają się czynnie w życie parafii, szczególnie dbając o piękny i estetyczny wygląd naszej świątyni i jej otoczenia. Zawdzięczamy to życiowemu podejściu ks. proboszcza Zygmunta. W dużej mierze to właśnie dzięki jego pracy, uporowi i świadectwu jego życia modlitwa różańcowa tak wiele znaczy w naszej wspólnocie parafialnej.

Irena Łukasiewicz

Ukochał muzykę i śpiew

„Śpiewaj Bogu radośnie, cała ziemió!
Śpiewajcie na cześć Jego imienia,
wychwalajcie go w radosnych pieśniach”

(Psalm 66)

Dnia 3 lipca 2005 r. parafia nasza przeżywała podniosłą uroczystość pożegnania dotychczasowego proboszcza, ks. kan. Zygmunta Lipskiego. Ponad 20 lat kierował on lokalnym Kościołem w Dąbrowicy zabiegając o rozwój duchowy wiernych i wzrost materialny parafii. To dzięki pełnej zapału i oddania pracy ks. Lipskiego wzniesiona została wspaniała świątynia i dom parafialny. Powstały liczne grupy formacyjne, organizowane były różnorodne przedsięwzięcia duszpasterskie mające na celu zaangażowanie świeckich w życie Kościoła, a oprawa liturgii, dzięki stałej obecności lektorów i ministrantów, nabrała nowych barw.

Ks. Zygmunt kocha muzykę i śpiew. Wiedzą o tym wszyscy, którzy go poznali, mieli okazję uczestniczyć w pielgrzymkach, wyjazdach,

ogniskach, spotkaniach z grupami formacyjnymi. On właśnie inicjował i prowadził wspólne śpiewanie. Nic więc dziwnego, że wielką troską otaczał również wszelkie inicjatywy zmierzające do upiększenia liturgii oraz podniesienia kultury muzycznej na terenie parafii. Z wielką życzliwością odnosił się do Zespołu Pieśni i Tańca. Doprowadził do powstania małej scholki dziewczęcej angażując dla tej grupy nową organistkę. I wreszcie z entuzjazmem powitał pomysł i stale wspierał zainicjowane w 2001 r. „Spotkania z Muzyką Organową” w Dąbrowicy.

W szczególny sposób życzliwości duszpasterskiej ks. Zygmunta doświadczyła schola parafialna. Przez jej szeregi w ciągu 15 lat istnienia przewinęło się wiele osób, które swoim talentem wokalnym czy muzycznym pragnęły oddawać cześć Najwyższemu i służyć bliźnim. Od początku istnienia scholi ks. Proboszcz wspierał nas swoją modlitwą, organizował spotkania integracyjne, pojawiał się podczas prób, a w dzień św. Cecylii odprawiał w naszej intencji Mszę Świętą i organizował przyjęcie w domu parafialnym. Pamiętam jego zatroskanie, kiedy w 1997 r. grupa nasza zmalała do 3 osób i stanęła przed perspektywą rozwiązania. Utrzymaliśmy się wówczas dzięki zabiegom ks. Zygmunta. Zdołał on zachęcić rodziców oraz grupę uzdolnionych dziewcząt, które zasiły nasze szeregi i w większości śpiewają w scholi „Lumines” do dnia dzisiejszego.

Nie sposób rzecz jasna w krótkim tekście opisać wszystkie formy i przykłady naszej współpracy oraz łączących nas więzi. W ciągu tych kilkunastu lat stawaliśmy wspólnie w kościele parafialnym, aby chwalić Boga podczas Mszy Świętej, różnorodnych uroczystości religijnych; ks. Proboszcz przy ołtarzu, my zaś na chórze. Razem reprezentowaliśmy parafię na zewnątrz, podczas koncertów scholi (Seminarium Archidiecezjalne), uroczystości religijnych w innych parafiach (prymicje) i wreszcie podczas pobytów w Münster-Gremendorf.

Kończąc chciałbym w imieniu scholi „Lumines” raz jeszcze podziękować ks. Zygmuntowi za wszelkie dobro i życzliwość. Życzymy Księdzu wielu łask Bożych na dalsze lata życia i kapłańskiej posługi. Polecamy się życzliwej pamięci i zapraszamy zawsze na chór: Marek Bochniak, Jolanta Golas, Katarzyna Kańczugowska, Aleksandra Kruśńska, Justyna Malesa, Ewa Małek, Anna Mazurek, Małgorzata Mazurek, Anna Mitura, Magdalena Murat, Ewelina Ptasieńska, Adam Redzik, Agnieszka Sawicka, Ksenia Struzik, Cezary Taracha, Agata Wojciechowska, Karolina Wrona, Marzena Wójcik, Iwona Wymulska.

Cezary Taracha

PRZY OŁTARZU PANA

W czasie sprawowania funkcji proboszcza w Dąbrowicy, ks. kan. Zygmunt Lipski doskonale zdawał sobie sprawę jak ważna jest formacja młodych chłopców poprzez służbę liturgiczną. Wiedział, że zbliżenie do ołtarza jest zbliżeniem do Boga. Wielokrotnie powtarzał, że „Pan powołuje do stanu kapłańskiego głównie spośród ministrantów”. Dlatego wiele uwagi i troski poświęcał służbie ołtarza. Dbał zawsze o to, by wielu chłopców zdobywało szlify ministranta. Często zwracał się do rodziców z prośbą i zachętą, by kierowali synów na kurs ministrantów. Liczną, dzięki jego staraniom, gromadę ministrantów prowadził do Chrystusa poświęcając ich formacji wiele czasu, czego wyrazem były organizowane systematycznie, co dwa tygodnie, zbiórki. Pomimo wielu obowiązków zawsze znajdował czas, by przygotować i wygłosić na spotkaniach rozważania na tematy tak ważne jak: uczciwość, sumiennosc, prawdomówność i wiele innych.

Chciał, by chłopcy zawsze byli obowiązkowi i wywiązywali się ze swych zobowiązań sumiennie. Uczyl ich tego poprzez prowadzenie systematycznej rejestracji uczęszczania ministrantów na Msze Święte zarówno w niedziele jak i w dni powszednie. Ganił opieszalych, lecz przede wszystkim nagradzał najbardziej gorliwych i sumiennych.

Niejeden z chłopców ma w swojej bibliotece książkę z dedykacją ks. Kanonika, jaką otrzymał za pilne trwanie przy ołtarzu Pańskim.

Ks. Zygmunt Lipski podzielił wspólnotę ministrantów na trzy grupy: najmłodszą, starszą i grupę lektorów. Zatrzaszczył się o to, by każda z grup miała oddzielne, wyróżniające się stroje liturgiczne. Niejednokrotnie można było usłyszeć od ludzi goszczących w dąbrowickim kościele słowa uznania za pięknie prezentującą się służbę liturgiczną. Jednakże przede wszystkim troszczył się o duchowość chłopców. To dzięki jego staraniom obecny nasz ks. proboszcz Andrzej Sternik godził obowiązki ojca duchowego lektorów z obowiązkami dyrektora Domu Spotkania.

To ks. Lipski zorganizował wakacyjny pobyt lektorów w domu rekolekcyjnym w Kaliszanach. To wreszcie on zorganizował trzy półroczne kursy lektorskie, na których gruntowną formację przeszło bez mała 30 lektorów.

Nie sposób wymienić wszystkich zasług, jakie ks. kan. Zygmunt Lipski położył w dziele kształtowania służby ministranckiej w parafii Narodzenia NMP w Dąbrowicy. Cała wspólnota parafialna gorąco mu za to dziękuje. Dziękują mu za to chłopcy. Jesteśmy przekonani, że wszyscy oni, w swym ziemskim pielgrzymowaniu, stanęli na drodze wiodącej do Boga w znacznej mierze dzięki Tobie, księżu Zygmuncie.

Bóg zapłać.

Adam Kuśmirek

Ks. kan. Andrzej Sternik

– nasz nowy ks. Proboszcz urodził się 28 grudnia 1965 r. w Kijanach. Pochodzi z parafii Matki Bożej Jawidz – Rokitno.

W roku 1987, w roku pielgrzymki Ojca Świętego Jana Pawła II do Lublina, kończy studium pedagogiczne w Lublinie i wstępuje do Seminarium Duchownego. Seminarium kończy z tytułem magistra teologii i 29 maja 1993 r. przyjmuje z rąk ks. abp. Bolesława Pylaka święcenia kapłańskie. Mszę Świętą prymicyjną sprawuje 30 maja. Następnie otrzymuje nominację na urząd wikariusza parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Chełmie, pełniąc jednocześnie funkcję kapelana Zakładu Karnego w Chełmie.

W czerwcu 2001 r. zostaje skierowany do pracy w Caritas Archidiecezji Lubelskiej pełniąc funkcję dyrektora Domu Spotkania w Dąbrowicy. Po czterech latach posługi 25 czerwca 2005 r. otrzymuje nominację na urząd proboszcza parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy.

(red.)

Ks. kanonik Andrzej Sternik – nowy proboszcz parafii p.w. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy

55 lat mija od czasu, gdy biskup lubelski Piotr Kałwa erygował parafię Narodzenia NMP w Dąbrowicy. Mimo że historia naszej wspólnoty liczy nie wiele więcej niż pół wieku, to w jej dziejach było wiele znaczących momentów. W początkach lipca 2005 r. przeżywaliśmy podniosłe chwile związane ze zmianą na stanowisku proboszcza. Po 20 latach duszpasterskiej posługi w Dąbrowicy odszedł ks. kan. Zygmunt Lipski. Na jego miejsce ks. abp Józef Zyciński powołał ks. kan. Andrzeja Sternika.

Parafia nasza przyjęła ten wybór z wielką radością i życzliwością, wszak ks. Andrzeja znamy od wielu lat. Z wielkim zaangażowaniem prowadził on bowiem „Dom Spotkania” Caritas Archidiecezji Lubelskiej. Pomimo ogromu obowiązków związanych z funkcją dyrektora dużego ośrodka, ks. Andrzej znajdował zawsze czas na pracę duszpasterską w naszej parafii. Odprawiał Msze Święte, przewodniczył uroczystościom religijnym, służył w konfesjonale, kierował przygotowaniem ministrantów, prowa-

dził rekolekcje, utrzymywał bliskie kontakty z grupami formacyjnymi i liturgicznymi (Akcja Katolicka, Ruch Światło-Życie, schola). Nic więc dziwnego, że zaskarbił sobie wdzięczność parafian z Dąbrowicy.

W niedzielę 10 lipca 2005 r. wypełnili oni kościół, w którym odbyła się uroczystość objęcia parafii przez ks. kan. Andrzeja Sternika. Mszy Świętej przewodniczył ks. abp Józef Zyciński, koncelebrowali liczni księża, w tym przedstawiciele dekanatu konopnickiego oraz koledzy z czasów seminaryjnych.

W czasie homilii ks. Arcybiskup podkreślił potrzebę bliskiej współpracy parafian z nowym proboszczem. Mówił o trudzie codziennej pracy kapłańskiej i duszpasterskiej i polecił ks. kan. Andrzeja opiece Matki Bożej.

Oprawę muzyczną liturgii zapewnili schola „Lumines” z organistami p. Markiem Bochniakiem i p. Wiktorem Pydą oraz duet Magdalena Gorczyca (organy) i Justyna Zańko (skrzypce), który znakomicie wykonał utwór „Ave Maria”.

Szczególnie wzruszające chwile związane były z powitaniem nowego ks. Proboszcza przez parafian. W ich imieniu wypowiedzieli się przedstawiciele poszczególnych grup i wspólnot: Akcji

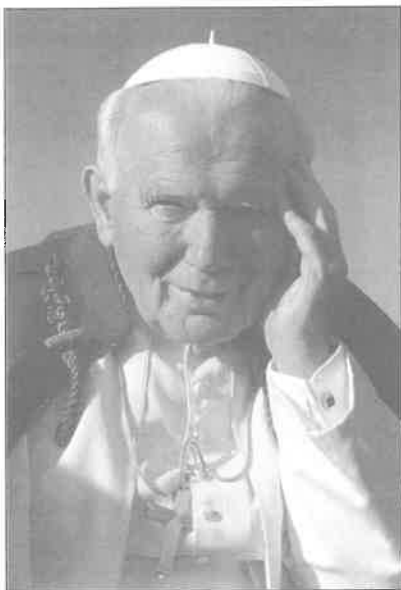
Katolickiej, Ruchu Światło-Życie, Rodziny Radia Maryja, ministrantów, młodzieży i dzieci. „W imieniu całej parafii – mówili – pragniemy przekazać Księdzu serdeczne życzenia. Owocnej pracy, łagodnych wiatrów Ducha Świętego, a w razie zbliżających się burz, opieki Matki Najświętszej. Niech ks. Proboszcz steruje naszą parafią z pomocą Bożą, przy sprzyjających wiatrach i łagodnej toni”.

Wymownym dodatkiem do kolejnych życzeń był wręczony ks. Andrzejowi ster, symbolizujący duszpasterską posługę i duchowe przewodnictwo sprawowane nad lokalną wspólnotą parafialną w Dąbrowicy.

Wypada więc na koniec życzyć nowemu ks. Proboszczowi, aby czas posługi w parafii Dąbrowica stał się dla niego okresem satysfakcjonującej pracy duszpasterskiej, realizacji zamierzeń związanych z umacnianiem życia duchowego oraz zrozumienia i współpracy ze strony wiernych.

Szczęść Boże!

Cezary Taracha

Jan Paweł II odszedł do domu Ojca

„Dnia 2 kwietnia o godz. 21.37 zmarł papież Jan Paweł II”. Na tę wiadomość przez pół godziny były wszystkie dzwony. Parafia nasza doznała łaski, że w czasie trwania dnia eucharystycznego nastąpił ten ważny akt historyczny. W intencji zmarłego Papieża została odprawiona Msza Święta o godz. 23.00 z udziałem czterech kapłanów.

Ks. Zygmunt Lipski udał się do Watykanu na pogrzeb w dniu 8 kwietnia i uczestniczył w wielkiej koncelebrazie oraz modlił się przy Ojcu Świętym w intencji wszystkich parafian i wszystkich przyjaciół. Dnia 8 kwietnia w kościele parafialnym o godzinie 21.00 została odprawiona uroczysta Msza za zmarłego Papieża z udziałem dwóch kapłanów i olbrzymiej rzeszy parafian oraz kompletnym udziałem ministrantów, a potem przy krzyżu misyjnym odśpiewano „Barkę” i hymn Światowego Dnia Młodzieży („Abba, Ojcze”) z połączonymi rękami wszystkich uczestników liturgii.

Kronika Parafialna – ks. kan. Zygmunt Lipski

Maryjna wspólnota ducha

Po czterodniowym czasie świętych rekolekcji prowadzonych przez ks. prał. Józefa Szczypę w dniach 18-19 kwietnia Matka Boża nawiedziła naszą parafię w kopii Cudownego obrazu z Jasnej Góry. Uroczystość była bardzo dobrze przygotowana i dlatego była wieką radością, porządek i rozmodlenie.

Na przywitanie przybyła kilkutysięczna rzesza, wraz z parafianami przybyło wiele gości, w tym także pielgrzymi z Francji z ks. Krzysztofem Kwiatkowskim. Matkę Bożą przyprowadziła banderia samochodowa w liczbie 30. samochodów.

Po wyjęciu obrazu z samochodu-kaplicy odegrano uroczyste fanfary, a potem w procesji wiernych i duchownych w liczbie 30. kapłanów obraz był niesiony w otoczeniu wieńca przez zespół śpiewaczy. Przed obrazem kroczyła gwardia szwajcarska w oryginalnych strojach watykańskich. Radni parafialni, ojcowie, matki, przedstawiciele młodzieży i ministranci przynieśli jasnogórską ikonę do świątyni. Należy podkreślić, że była to pierwsza peregrynacja w niedawno konsekrowanej świątyni. Mszy Świętej przewodniczył ks. abp Józef Życiński.

Wszyscy parafianie mieli program od dawna i dlatego też każdy wiedział, jaki jest porządek i jaki ma być jego udział. Z Maryją czuwaliby razem kapłani, którzy pracowali w naszej wspólnocie parafialnej, dzieci i młodzież, chorzy. Pamiętaliśmy także o modlitwie za naszych bliskich zmarłych. Na zakończenie nawiedzenia obraz uroczystość został obniesiony wokół kościoła i pobłogosławiono nim całą parafię.

Z Kroniki Parafialnej – ks. kan. Zygmunt Lipski

DZIEŃ SKUPIENIA RODZICÓW DZIECI PIERWSZOKOMUNIJNYCH

W niedzielę, 20 lutego, rodzice dzieci przystępujących w tym roku do Pierwszej Komunii Świętej uczestniczyli w dniu skupienia na terenie ośrodka Caritas. Zorganizowanie tych jednodniowych rekolekcji jest wyrazem głębokiej troski, jaką ks. proboszcz Zygmunt Lipski kieruje pod adresem naszych rodzin. Dzień Pierwszej Komunii Świętej będzie bardzo ważnym wydarzeniem dla nas – rodziców, a w szczególności dla naszych dzieci, dlatego prawie wszyscy spotkaliśmy się, aby uzmysłwić sobie na nowo nasze prawa i obowiązki, zadania i drogę, którą mamy kroczyć jako powołani do życia w rodzinie – rodzinie Bożej. W przybliżeniu tych zagadnień pomógł nam prowadzący konferencje – ks. kan. Andrzej Sternik, któremu w tym miejscu pragniemy podziękować za poświęcony nam czas mimo wielu obowiązków.

Program dnia skupienia:

Godz. 9.30 – Zwiedzanie ośrodka Caritas

Godz. 9.50 – Modlitwa w kaplicy głównej pod wezwaniem Św. Mikołaja

Godz. 10.00 – Konferencja I

Godz. 11.00 – Kawa

Godz. 11.30 – Konferencja II

Godz. 13.00 – Obiad

Godz. 14.00 – Konferencja III

Godz. 14.45 – Wystawienie Najświętszego Sakramentu. Spowiedź.

Godz. 16.00 – Msza Święta koncelebrowana.

Konferencje przebiegały w żywej atmosferze. Ks. Andrzej jako wymagający prelegent zachęcił nas do aktywnego włączania się w dyskusje, wyrażania swoich opinii, aby móc lepiej dotrzeć do naszych serc i pomóc nam uzmysłwić naszą odpowiedzialność za katolickie wychowanie dzieci – do czego zostaliśmy powołani. Patrząc na karty Pisma Świętego uzmysławialiśmy sobie jak dużo słów pod adresem rodziny kieruje Bóg. Najpiękniejszy przykład do naśladowania ukazuje nam Święta Rodzina – Maryja pokorna i posłuszna Bogu, św. Józef – ufny mądrości planu Bożego i mały Jezus modlący się w Domu Ojca niebieskiego. Czyż to nie z Nich powinniśmy czerpać siłę i przykład w trudnych dzisiejszych czasach, gdzie często zabieganie i troska o codzienne (choć też ważne) sprawy przesłania nam podstawowe obowiązki rodziny katolickiej – wspólna modlitwa, czytanie Pisma Świętego, Msza Święta czy zwracanie większej uwagi na prawidłowy rozwój duchowy i osobowy naszych dzieci?

Dbając o dobre i spokojne dzieciństwo, wykształcenie, zapewnienie lepszej przyszłości materialnej naszym dzieciom nie możemy zapominać o tym, co jest w życiu najważniejsze – Bóg. To On nas stworzył, dał rozum i wolną wolę, powołuje nas do życia w rodzinie, daje nam słowo Boże, abyśmy mogli Go lepiej poznać i czeka na nas jak ojciec na syna marnotrawnego, gdy zbłądzimy. Rodzice katolicy muszą stworzyć w domu atmosferę miłości do Boga i bliźniego, odpowiedzialnie kierować rozwojem duchowym, fizycznym i umysłowym dzieci w duchu poszanowania godności dziecka Bożego otrzymanej przy chrzcie świętym i wolności drugiego człowieka.

Taka odpowiedzialność powinna wyrazić się m.in. deklaracją zorganizowania przyjęcia pierwszokomunijnego bez alkoholu. Przypomnijmy sobie z Pisma Świętego dzień pierwszej Komunii, jakiej udzielił Chrystus apostołom w Wieczerniku – czy miała ona charakter wesela z Kany Galilejskiej? Czy nam przyszłoby do głowy urządzać huczną uroczystość w Wielki Piątek?

Wierzę, że dla wielu rodzin dzień pierwszej Komunii dziecka nie będzie tylko jeszcze jedną okazją do „wypicia”, ale prawdziwym świętem duchowym całej rodziny, w którym poświęcimy czas właśnie dzieciom, a nie samym sobie.

Rodzice – uczestnicy dnia skupienia dali świadectwo wiary i odpowiedzialności zarówno poprzez zainteresowanie poruszonymi tematami podczas konferencji jak również włączając się w modlitwę, czyniąc akt pokuty w konfesjonale oraz przyjmując Najświętszy Sakrament w czasie Mszy Świętej. Jestem przekonany, że wszyscy uczestnicy tych rekolekcji głęboko przeżyli ofiarowany nam czas skupienia, modlitwy, pokuty i pojednania z Bogiem. Uważam, że ten wspólnie przeżyty czas pozwolił nam zatrzymać się na chwilę i zastanowić się nad prawidłowym pojmowaniem i wypełnianiem obowiązków wynikających z powołania do życia w rodzinie – rodzinie katolickiej.

Chcemy podziękować ks. Proboszczowi za zorganizowanie dnia skupienia, modlitwę, posługę w konfesjonale wraz z ks. Andrzejem i ks. Wojciechem. Dziękujemy ks. Andrzejowi za przygotowanie konferencji, dobre słowo oraz gościnę (dla poprawy fizycznej kondycji słuchaczy organizował krótkie zajęcia gimnastyczne, a w przerwie między konferencjami mieliśmy okazję rozegrać mecz tenisa stołowego!). Dziękujemy pani katechetce Hannie Wartacz obecnej z nami cały dzień za pomoc w organizacji dnia skupienia jak również parafianom modlącym się za nas podczas wszystkich Mszy Świętych.

Bóg zapłać!

Komunia Święta Generalna – powrót do Początku i dziękczynienie...

Chrzest święty jest pierwszym i najważniejszym sakramentem w życiu każdego katolika. Zmywa on z nas grzech pierworodny i włącza we wspólnotę dzieci Bożych. Dzięki niemu Bóg staje się dla nas Ojcem, Maryja Matką, a Jezus prawdziwym Zbawicielem. Wtedy rodzice i inni członkowie Kościoła przyjmują nas do swojej wspólnoty. Sakrament ten otwiera nam drzwi do świętości i zaczynamy swoją drogę ku życiu wiecznemu. Podczas Chrztu świętego rodzice w naszym imieniu złożyli przyrzeczenia i obiecali wychowywać nas w wierze, nadziei i miłości chrześcijańskiej.

W niedzielę 22 maja 2005 r. uczniowie klasy VI, w tak ważnym momencie życia jakim jest ukończenie Szkoły Podstawowej, uczestniczyli w uroczystości Komunii Świętej Generalnej. W tym dniu już sami, świadomie i dobrowolnie wyrzekli się grzechu i wyznali wiarę w Trójjedynego Boga.

Uroczystej Mszy Świętej przewodniczył nasz ks. Proboszcz, który również przygotował nas do jak najlepszego i najowocniejszego przeżycia tego wydarzenia. Eucharystia rozpoczęła się przed parafialną świątynią błogosławieństwem rodziców. Podczas homilii usłyszeliśmy o znaczeniu Komunii Świętej Generalnej, a następnie przedstawiciele rodziców prosili kapłana o odnowienie przez ich dzieci przyrzeczeń chrzcielnych. Na koniec podziękowaniem rodzicom za ich troskę i miłość wyrazili szczerą chęć do wypełniania tego, do czego zobowiązywał Chrzest święty.

Jako jedna z uczestniczek tej uroczystości uważam, że udział w Komunii Świętej Generalnej znacznie wzmocnił wiarę przystępujących do niej uczniów. Teraz czuję się bardziej odpowiedzialna za swoje życie chrześcijańskie.

Urszula Kowal

DZIECI PIERWSZOKOMUNIJNE U MATKI JASNOGÓRSKIEJ

W dniach 22-23 maja dzieci pierwszokomunijne wraz z rodzicami odbyły pielgrzymkę do Jasnogórskiej Pani. Chcieliśmy podziękować Matce Bożej za dar I Komunii Świętej i prosić o błogosławieństwo w dalszym życiu.

Do Częstochowy pojechało 20. dzieci z rodzicami, ks. proboszcz Zygmunt Lipski, pani katechetka Hanna Palczewska i br. Paweł, który miał wakacyjną przerwę w swojej pracy misyjnej.

W drogę wyruszyliśmy w piękne, słoneczne niedzielne popołudnie. Podczas podróży modliliśmy się i śpiewaliśmy pieśni maryjne. Około godz. 20 dotarliśmy szczęśliwie na miejsce. Zameldowaliśmy się w noclegowni św. Józefa i udaliśmy się do kaplicy na Apel Jasnogórski oraz zasłonięcie obrazu. Dzięki zaradności ks. Proboszcza dzieci mogły stać przed samym obrazem Najświętszej Pani. Modlitwa różańcowa odmaniana przez nasze dzieci była transmitowana przez Radio Maryja i telewizję Trwam. Niektórzy parafianie oglądali tę transmisję.

W poniedziałek mieliśmy pobudkę o godz. 4.30. Dzieci pięknie ubrane wraz z rodzicami udały się na Mszę Świętą w ich intencji koncelebrowaną m.in. przez ks. Lipskiego. Dziękowaliśmy w niej za możliwość pełnego uczestnictwa w Ofierze Chrystusa. Następnie odprawiliśmy Drogę krzyżową na wałach jasnogórskich. Po śniadaniu ks. Proboszcz zapewnił naszej grupie bogaty program pobytu: obejrzeliliśmy film o cudach jasnogórskich (niektórzy drzemali), zwiedziliśmy Skarbiec, Arsenał, Muzeum 600-lecia Jasnej Góry, bazylikę i kaplicę, w której ogromne wrażenie na dzieciach wywarły wota wiszące na ścianach. Prawie wszyscy oglądali panoramę Częstochowy z wieży. Następnie chwila czasu na sesję zdjęciową przy pomniku papieża Jana Pawła II i replikach średniowiecznych armat, zakup pamiątek i obiad. Około godz. 13.00 poszliśmy pożegnać się z Matką Bożą i poświęcić pamiątki. W podzięce za pielgrzymkę ufundowaliśmy różowy ornat do kościoła.

W drodze powrotnej zatrzymaliśmy się przy kościele św. Barbary, aby zaczerpnąć wody z cudownego źródła. Zajechaliśmy także do Gidel – miejsca słynącego z uzdrowień i innych łask. Wysłuchaliśmy interesującej historii znalezienia zaledwie 9-centymetrowej figurki Matki Bożej oraz o corocznej uroczystości obmywania figurki zwanej „kapiólką” i gdzie dla pielgrzymów przygotowywane jest wino, które ma właściwości uzdrawiające.

Dzieci zmęczone atrakcjami, ale pełne wrażeń, odpoczywały. Powrót umilał nam br. Paweł, który z chęcią opowiadał o swojej pracy na misjach, o zwyczajach i życiu tamtejszej społeczności. Odpowiadał na różne, ciekawskie pytania dzieci i rodziców. Wspólne pielgrzymowanie ks. Proboszcz zakończył „egzaminem” z pielgrzymki. Dzieci zdały go śpiewając. Pod przewodnictwem pani Katechetki i br. Pawła śpiewaliśmy piosenki, przy których szybciej minęła podróż.

Dziękujemy Pani Jasnogórskiej za opiekę i łaski.

Rodzice

Uroczystość Narodzenia NMP

Dnia 8 września Kościół pozwala nam przeżywać z radością dzień, w którym na świecie, między ludźmi pojawiła się przyszła Matka Syna Bożego – święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Na uwagę zasługuje fakt, że w kościelnej tradycji pod mianem narodzin jakiegoś świętego rozumie się dzień jego śmierci, czyli narodzin dla nieba. Tylko w trzech przypadkach odstępuje kalendarz kościelny od tej zasady: ziemskie narodziny Pana Jezusa, Jego Matki i Jana Chrzciciela. Dopatrywano się w tych narodzinach głębokiej symboliki: Jan był promieniem, Maryja – jutrzeńką, a narodziny Pana Jezusa – wschodem słońca.

Istnieje wiele niejasności i rozbieżności co do właściwej daty narodzin Matki Bożej. Jeżeli przyjmiemy, że Jezus narodził się w pierwszym roku, to Ma-

ryja – między 20. a 16. rokiem przed narodzeniem Chrystusa. Również jest wiele hipotez dotyczących miejsca Jej narodzin. Wskazują one Setoris i Betlejem, trzecia hipoteza – tzw. zachodnia – wskazuje na Nazaret, czwarta – wschodnia, powołująca się na św. Jana Damasceńskiego, wskazuje na Jerozolimę – miasto, w którym na miejscu obecnego kościoła św. Anny miał stać dom rodziców Maryi. Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny jest pochodzenia wschodniego. Genezę obchodu tego święta należy odnieść do czasu między dwoma Soborami: Efeskim (431 r.) i Chalcedońskim (451 r.) kiedy to w Kościele eksponuje się postać Matki Bożej. Sam termin obchodu – 8 września wykazuje powiązanie z uroczystością dedykacji, czyli poświęcenia kościoła św. Anny w Jerozolimie, wzniesionego około 550 r. przez Justyniana I obok Sadzawki Owczej (Betesda). Sama świątynia miała być zbudowana na miejscu domu Joachima i Anny, rodziców Maryi. Mimo zniszczenia świątyni w roku 614 przez Persów i ponownie w 638 przez Arabów wzniesiono na tym miejscu nowy kościół, znany do dziś, pod wezwaniem św. Anny. Dwie wielkie stolice państwowe – Bizancjum i Rzym zaczęły obchodzić święto Narodzenia Maryi Panny w VII w. Potem zaczęło się rozszerzać w Kościele jako jedno z ważniejszych świąt maryjnych, ponieważ zapowiadało narodzenie Jezusa Chrystusa. Świętem ogólnokościelnym stało się prawdopodobnie w XI w.

W naszej Ojczyźnie święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w szczególności upodobał sobie wiejski lud, nazywając je świętem Matki Boskiej Siewnej. Był bowiem taki dawny zwyczaj, że dopiero po tym święcie i po przygotowaniu pól zaczynało się jesienne siew. Matka Boża Siewna jest zatem Patronką rolniczego zasiewu. Jest również Patronką zasiewu duchowego, duszpasterskiego, misyjnego.

Do tych treści nawiązuje Kościół, który błogosławi ziarno siewne i inne nasiona w święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny: „Boże, Ty sprawiasz, że wszelkie nasiona wpadłszy w ziemię obumierają, aby wydać plony, które dają radość siewcy i chleb głodnemu. Prosimy Cię, pobłogosław te ziarna zbóż i inne nasiona, zachowaj je przed gradem, powodzią, suszą i wszelką szkodą; a ziemię użyźnij rosą z nieba, aby rośliny z nich wyrosłe wydały obfite plony. Spraw też, abyśmy za przykładem Najświętszej Maryi Panny, która słuchała słowa Twojego i strzegła go owocnie w sercu, przynosili plon stokrotny przez naszą wytrwałość w pełnieniu Twojej woli. Udziel tego przez zasługi Najświętszej Dziewicy, której narodzenie dziś obchodzimy”.

Święto Narodzenia NMP pozwala nam także uświadomić sobie rolę chrześcijańskiego dziedzictwa rodzinnego. Ma ono bowiem wielkie znaczenie i może się stać błogosławieństwem zarówno dla dzieci, jak i rodziców. W klimacie rodzinnego domu – na podobieństwo domu Joachima, Anny i Maryi – rodzice nie mogą podarować swemu dziecku nic ważniejszego, niż przygotowanie daru jego życia poprzez łaskę osobistej wiary, własną modlitwę i zawierzenie siebie we wszystkim Bogu.

Oprac. emz

KALENDARIUM

06.08 – Chór „Discantus” z Hiszpanii. Występ chóru o godz. 19.30 (sobota), kościół parafialny.

06.08 – Apel Jasnogórski przy grocie Matki Bożej, prowadzi Akcja Katolicka. W programie: Apel Jasnogórski, rozważanie maryjne, śpiew pieśni maryjnych, dziesiątek różańca i Litania loretańska. Prosimy o przyniesienie lampionów.

07.08 – I rocznica chrztu świętego. Zapraszamy rodziców, rodziców chrzestnych i rodziny dzieci, które otrzymały sakrament chrztu świętego w ciągu ostatniego roku. Msza Święta o godz. 10.00.

13.08 – Różaniec fatimski w intencji mieszkańców Dąbrowicy Północnej i Kolonii Sadowników. Godz. 19.30 – wystawienie Najświętszego Sakramentu i nabożeństwo eucharystyczne, godz. 20.00 – Msza Święta i różaniec. Zapraszamy do udziału wszystkich parafian. Prosimy o przyniesienie lampionów.

28.08 – Dożynki Parafialne. Coroczne Parafialne Święto Plonów – Msza Święta o godz. 11.30. Prosimy poszczególne dzielnice o wykonanie wieńców dożynkowych, a także, jak co roku, zwracamy się z serdeczną prośbą do naszych pań o zorganizowanie poczęstunku.

01.09 – Rozpoczęcie roku szkolnego 2005/2006 z Bożym błogosławieństwem – Msza Święta godz. 8.00 i 19.00. Spowiedź od godz. 7.30 i 18.30.

03.09 – Apel Jasnogórski przy grocie Matki Bożej.

03.09 – Parafialna Piesza Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej w Wąwolnicy. Rozpoczęcie Mszą Świętą o godz. 7.30. Zapisy w zakrystii i kancelarii parafialnej; opłata 5 zł (ubezpieczenie i znaczek). Szczególnie zachęcamy do udziału młodzież, która ukończyła w tym roku szkołę.

08.09 – Uroczystości odpustowe, Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Msze Święte: 8.00, 12.00 (uroczysta suma), 20.00. Kazania głosi ks. Piotr Nowak – notariusz Kurii Metropolitalnej Archidiecezji Lubelskiej.

13.09 – Różaniec fatimski w intencji mieszkańców Kolonii Płuszowice przy szosie.

Październik – miesiąc modlitwy różańcowej.

Zapraszamy wszystkich parafian:

poniedziałek – Kolonia Warszawska i Kolonia Sadowników,

wtorek – Kolonia Nałęczowska, część ul. Nałęczowskiej, ul. Stroma i Urodzajna,

środa – Dąbrowica,

czwartek – Kolonia Płuszowice Pola,

piątek – Kolonia Płuszowice przy szosie,

sobota – ul. Deszczowa, Główna, Przejrzysta i Zakątek.

01.10 – Apel Jasnogórski przy grocie Matki Bożej.

02-08.10 – Tydzień Miłosierdzia Chrześcijańskiego.

08.10 – Parafialny Dzień Modlitw w intencji chorych. Uroczysta Eucharystia – godz. 11.00, spowiedź – godz. 10.30. Po Mszy Świętej spotkanie przy herbacie w sali parafialnej.

13.10 – Różaniec fatimski w intencji mieszkańców Kolonii Płuszowice Pola i Dąbrowicy Południowej.

14.10 – Dzień Edukacji. Modlitwy w intencji nauczycieli, wychowawców i wykładowców: godz. 17.30 – różaniec, godz. 18.00 – Msza Święta, spotkanie w sali parafialnej.

16.10 – Dzień poświęcony pamięci Śl. Bożego Jana Pawła II (Dzień Papieski).

– godz. 10.00 – uroczysta Msza Święta dziękczynna z modlitwą o rychłą beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II,

– wystawa upamiętniająca pontyfikat,

– godz. 21.00 – Apel Jasnogórski ze świecami,

– godz. 21.37 – Pieśń *Barka* i błogosławieństwo.

17.10 – Dzień poświęcony św. Łukaszowi – patronowi służby zdrowia. Modlitwy w intencji lekarzy i pracowników służby zdrowia: godz. 17.30 – różaniec, godz. 18.00 – Msza Święta, spotkanie w sali parafialnej.

01.11 – Uroczystość Wszystkich Świętych. Msza Święta z procesją na cmentarz – 11.30. Porządek Mszy Świętych – niedzielny.

02.11 – Dzień Zaduszny. Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych. Uroczysta Eucharystia na cmentarzu parafialnym – godz. 16.00, po Mszy Świętej procesja.

22.11 – Uroczystość św. Cecylii, patronki muzyki. Msza Święta w intencji zespołów muzycznej oprawy liturgicznej, a także Zespołu Śpiewaczego oraz Zespołu Pieśni i Tańca przy GOK w Dąbrowicy – godz. 18.00.

04.12 – Uroczystość św. Mikołaja dla dzieci.

08-11.12 – Rekolekcje adwentowe. Nauki rekolekcyjne głosi ks. Leszek Pankowski – misjonarz z Ukrainy.

MSZE ŚWIĘTE: ZWYKŁE DNI: GODZ. 19.00 (LATEM), 18.00 (ZIMA)

NIEDZIELE I ŚWIĘTA: 8.00, 10.00, 11.30, 17.00

ŚWIĘTA TYLKO KÓSCIELNE: 8.00, 17.00, 19.00

**KANCELARIA PARAFIALNA: CZWARTEK, PIĄTEK, SOBOTA
W GODZ. 17.00-18.00**

ECHO DĄBROWICY. Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Redaguje zespół: Cezary Taracha, Jolanta Golas, s. Teresa FMM, ks. Andrzej Sternik. Adres: Kancelaria Parafialna, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice. Tel. (81) 50-20-893. Nakład 600 egz.